

§ 43 d. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange sagen forelagt for et disciplinarnævn til afgørelse.

Stk. 2. Disciplinarnævnets afgørelse kan såvel af den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, som af den, der har pålagt disciplinarmidlet, forlanges forelagt et ankenævn til afgørelse. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for domstolene eller indenrigsministeren.

Stk. 3. Disciplinarnævnet består af en dommer som formand samt to andre medlemmer, hvoraf den ene så vidt muligt skal være en talsmand og af samme grad som den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet, medens den anden skal være dennes foranstående.

Stk. 4. Ankenævnet, der oprettes af indenrigsministeren, består af en formand og to andre medlemmer. Formanden skal være en landsdommer eller en dommer, der opfylder de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer. De øvrige medlemmer er en statsadvokat, der udpeges af justitsministeren, og en advokat, der udpeges af Advokatrådet.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler for udpegning af disciplinarnævnets medlemmer og for disciplinarnævnets og ankenævnets virksomhed.

§ 43 e. Indbringelse af et disciplinarmiddel for disciplinarnævnet eller ankenævnet har ikke opsættende virkning på udståelsen, medmindre andet bestemmes af vedkommende nævns formand.

Stk. 2. Et disciplinarmiddel skal indbringes for disciplinarnævnet eller ankenævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om disciplinarmidlet, henholdsvis om disciplinarnævnets afgørelse. Vedkommende nævns formand kan bestemme, at der skal ses bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil."

2. I § 44 bliver „§§ 42 og 43“ i stk. 1 og stk. 2 til: „§ 42, § 43 og § 43 a-e“.

§ 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af indenrigsministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Hovedsigtet med de ændringer, der er indeholdt i nærværende lovforslag og det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, er — på baggrund af den i folketingsåret 1972-73 gennemførte revision af den militære straffe- og retsplejelovgivning, jfr. lov nr. 216 af 26. april 1973 og lov nr. 218 af samme dato — at søge tilvejebragt en harmonisering af reglerne om straf og disciplinarmidler for samtlige grupper af værnepligtige.

Dette hovedsigte har ført til, at der i loven om civilforsvaret foreslås indføjet bestemmelser om anvendelse af disciplinarmidler, der med enkelte modifikationer er enslydende med bestemmelserne om disciplinarmidler i kapitel 15 i militær retsplejelov. Disciplinarmidlerne vil mest hensigtsmæssigt kunne finde anvendelse i stedet for bødestraf og kortere frihedsstraffe. Den forøgede anvendelse af disciplinarmidler i stedet for straf, der vil være en følge af udvidelsen af kredsen af disciplinarmidler, vil begrænse antallet af sager, der indbringes for domstolene, jfr. i denne forbindelse indenrigsministerens udtalelse i folketinget den 5. februar 1969 (Folketingstidende 1968-69, sp. 3631).

Det ændrede disciplinarmiddelsystem forudsætter, at personellets retsbeskyttelse ikke væsentligt forringes ved øget anvendelse af disciplinarmidler i stedet for straf. Der fremsættes derfor i overensstemmelse med bestemmelserne i militær retsplejelovs kapitel 15 forslag om, dels at der kan opnås en vis udsættelse med udståelsen af et disciplinarmiddel, dels at disciplinarmidler kan indbringes for et disciplinarnævn og derudover for et ankenævn, hvis formænd kan bestemme, at udståelsen yderligere udsættes, indtil det pågældende nævns afgørelse foreligger.

Om baggrunden for ophævelsen af bestemmelsen i gældende lovs § 42, stk. 2, der hjemler en lovbestemt minimumsstraf for andengangsnaegtelse af at gøre civilforsvarstjeneste, henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.

Der er endnu ikke taget stilling til, hvorvidt der skal oprettes ét eller flere disciplinarnævne. Der påtænkes oprettet ét ankenævn for hele landet. Udgifterne til drift af disse nævn er beregnet til ca. 50.000 kr. årligt. Lovforslagets øvrige bestemmelser